

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Retsstaten : Flyveblad Nr. 1

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1934

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Det Kongelige Bibliotek

[Retsstaten : Flyveblad Nr. 1 3](#)

[Retsstaten : Flyveblad Nr. 1 4](#)

[Retsstaten : Flyveblad Nr. 1 5](#)

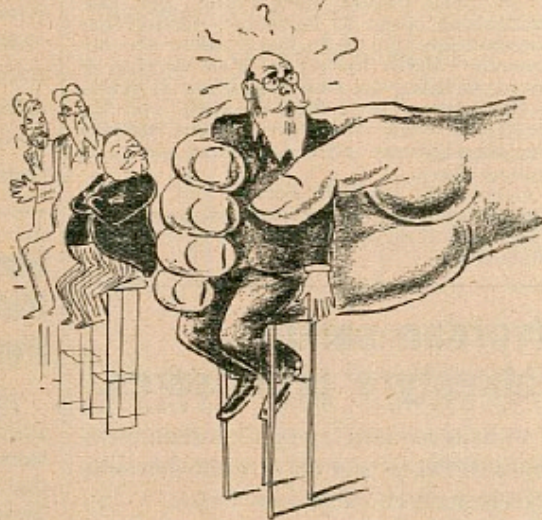
[Retsstaten : Flyveblad Nr. 1 6](#)

Retsstaten —

Den stærke Statsform, der paa een Gang bygger paa Folkestyre og Førerprincip

De klæber ved Taburetterne !

Politikerne siger, at de vil bevare Folkestyret, men Folkestyre har vi aldrig haft.

Vi har Partistyre. Partierne repræsenterer Klasserne, og »Klasserne ønsker den politiske Magt for med Statens Tvang overfor Skatteyderne at skaffe Støtte til de Interesser, de repræsenterer, og de Kulturbestræbelser, de sympatiserer med«. Hvad Klassepartierne ønsker, er i Virkeligheden Statsmagtens Anvendelse til alt, hvad de ikke ved egne Midler eller ad Frivillighedens Vej kan realisere!! — (Cit. A. D.)

Partistyret vil Politikerne krampagtigt fastholde. De er bange for et Valg, fordi de ved, at dette under den herskende Splittelse i Befolkningen ikke vil bringe noget Folketingsflertal, hvorpaa der kan regeres.

Og saa klamrer de sig til Taburetterne i Stedet for at erkende, at Partistyre og

Folkestyre intet har med hinanden at gøre.

De tror at kunne redde Partistyret ved at give det den falske Varebetegnelse: *Folkestyre*. De tror, at de gennem det ene mere forfejlede Lovkompleks efter det andet, gennem Tvang og Omflytning af Værdierne fra den ene Befolkningsgruppe til den anden fortsat kan bilde Vælgerne ind, at alle bliver hjulpede.

De er slagne med Blindhed overfor den Kendsgerning, at Splittelsen i Befolkningen er Frugten af deres egen uduelige Politik, af deres eget Bedrag. Af deres egen Forfalskning af det sande Folkestyres eneste holdbare Grundlag: **Frihed**.

Partipolitikerne har gennem Valgloven frataget Folket Friheden til selv at vælge sine Repræsentanter.

Læs Side 4.

Hver enkelt af os har kun hvert fjerde Aar den problematiske Ret at kunne stemme paa de Kandidater, Partibestyrelserne har opstillet i Valgkredsen.

Har man ikke Tillid til nogen af disse, er man ilde faren, og selv de, man har Tillid til, kan jo svigte mange Gange i Løbet af den fireaarige Valgperiode. Det har man set Eks-
empler paa!

For nu at bevare Partistyret omgaas tre af de store Partier med Planer om Indskrænkning ogsaa af Partiernes ligelige Repræsentation (en af de faa Fordele den bestaaende Valglov byder). — Man vil give de østøse Partier en Fortrinnsstilling i Folkestyrets hellige Navn. Man vil klæbe ved Taburetterne, man vil bevare Magten, akkurat som Magthaverne altid har gjort det — i Folkets Navn.

Overfor et saadant Forsøg paa skærpet Partidiktatur maa Folket stille Kravet om et virkeligt Folkestyre. Folket maa fjerne Taburet-klæberne.

Hvordan sandt Folkestyre praktiseres.

Vi behøver ikke at ty til Udlandet, ej heller til Diktaturet for at finde den rette Styreform. Fri Valgret er Vejen.

De lokale Valgkredse bortfalder. Enhver kan stemme, paa hvilken Kandidat han vil — ligeegyldigt hvor denne er opstillet. Enhver Kandidat, der bliver valgt, stemmer i Rigsdagen med Vægten af det Antal Vælgerstemmer, han har faaet.

Paa denne Maade forenes det sande Folkestyre med Førerprincippet, idet en Mand, der i særlig Grad har Folkets Tillid, kan opnaa et saa stort Antal Stemmer, at han faktisk bliver eneraadende. Men Fordelen ved dette System — fremfor det sædvanlige Diktatur — er, at den valgte Fører kun er Diktator, saa længe Folket vil. Under fri Valgret skal der nemlig ikke hengaa fire Aar, før man kan komme af med den Fører eller den Politiker, der svigter givne Løfter.

Vælgerne kan naar som helst, i en hvilken som helst Sag, flytte deres Stemmer fra en Rigsdagsmand til en anden.

Dette System i Forbindelse med en rationel Indskrænkning af Statens Magtomraade, en Indskrænkning til de absolutte Fællesopgaver, er Grundlaget for Fremtidens Statsform: *Retsstaten*.

Retsstaten kan indføres den Dag, Folket vil — de nuværende Tilstande aabner dagligt Øjnene paa flere og flere for det bestaaende Systems Raaddenskab.

Forskellen paa Retsforbundet og de andre Partier.

Den eneste principielle Skillelinie i Politik er Skillelinien mellem Blokpartierne og Retsforbundet, det eneste Parti, der ikke ønsker Magten for at udøve Tvang mod Borgerne i økonomiske eller kulturelle Anliggender, men for at afskaffe Tvang og indføre Frihed til alle Handlinger, der ikke krænker andres Ret.

Vi har Foreningsfrihed her i Landet, og det staar de Borgere, som har visse fælles Interesser, der ikke er *hele* Folkets Fællesinteresse, frit for at slutte sig sammen til Fremme af de Særinteresser, de har fælles, men Politikernes Fingre skal holdes udenfor, ellers drukner vi i Partikampe og Stemmekøb ved Hjælp af Løfter om Veksler paa Statskassen til Støtte for de Klasseinteresser, der er Maddingen ved Stemmemefiskeriet. Kun en principiel Begrænsning af Statsmagtens Opgaver, hvorved den gøres til en ren og skær Retsstat, kan sætte en Bom for de politiske Magtmisbrug. A. D.

Nogle Ord til Overvejelse for dem, der passer den daglige Dont, men ikke interessere sig for Politik

Ofte hører man Udtalelsen: »Jeg interesserer mig ikke for Politik.«

Spørger man hvorfor, vil Svaret som Regel være et af følgende tre:

»Al Politik er Humbug.«

»Jeg forstaaer mig ikke paa Politik.«

»Jeg har ikke Tid til at tænke paa Politik.«

Nogen Berettigelse kan der være i alle tre Svar. Det er virkelig umuligt for den jævne Vælger at »forstaa« blot en Brøkdelen af de Love, vi velsignes med.

Bare den daglige Avislæsning kan jo give politisk Lede, naar man ser, hvordan Politikerne trakterer hinanden.

Og Tiden — for dem, der endnu har noget at bestille — ja, den er jo ofte saa optagen af blot at klare Dagen og Vejen, at man med et Skuldertræk finder sig i Rigsdagsmændenes »Bengnaveri« og de svigtede Programmer.

Livsspørgsmaal.

Men slaar man sig til Taals med og kæler for sin egen Ophøjethed over »al den Humbug« eller »sin Mangel paa Forstaaelse« eller »sin store Travlhed«, saa svigter man i Virkeligheden overfor et af sine egne, sine Børns og *Samfundets Livsspørgsmaal*.

Hvad med Ungdommen?

Tror De, det er vor Tids Ungdom, der er noget i Vejen med, naar den overalt, hvor den søger Beskæftigelse, møder et:

Adgang forbudt? Nej, det tror De ikke. De kan godt se, at det er Samfundsforholdene, der er forrykte.

Men Samfundsforholdenes Ordning, *det er Politik*, og tager De ikke Del i Politik, saa udleverer De deres egen og Deres Børns Skæbne til andres tilfældige Afgørelse.

Hvad De skal gøre.

Først og fremmest vende det døve Øre til al politisk Tale, der gaar ud paa at love Deres Klasse eller Stand en særlig Fordel eller Beskyttelse. Politikerne kan nemlig *kun* yde Begunstigelse til nogle ved at tage fra andre. *Det er heri Humbugen bestaar!*

Deres Forstand.

De skal opgive den Tro, at De ikke har Forstand paa Politik. Naturligvis har De ikke Forstand paa Kødordning, Kartoffelmelsordning, Margarineordning, det kgl. Teaters Ordning m. m., *men det har Politikerne heller ikke*, det viser Kendsgerningerne. Der er simpelthen ingen Mennesker, der kan have Indsigt i alle disse forskelligartede Ting. Men de har i Virkeligheden heller intet med Politik at gøre. I Politik gælder det ikke saa meget Indsigt i Hundreder af Ting, for i saadan en Masse Ting kan hverken Politikerne eller Vælgerne have tilstrækkelig Indsigt.

Hvad det derimod først af alt gælder om i Politik, *er Forstaaelse af det grundlæggende*.

Og det grundlæggende er, at den Verden, vi lever i, er rig nok fra Naturens Haand, ingen behøver at gaa ledige, mangle Føde, Klæder og en god Bolig. Baade *Produktionsevnen* og *Forbrugs-*

evnen er uhyre, blot disse to Evner faar Lov til at komme i Balance. Det grundlæggende for al politisk Forstaaelse er dette, at Naturen byder os ikke Fattigdom, men Rigdom.

De har ikke Tid?

Fra Forstaaelsen af dette maa De tænke videre — De vil da komme til logiske Slutninger, der viser Vejen frem.

Men De har ikke Tid til at tænke paa Politik, siger De.

Hvad har De da saa travlt med, som synes Dem mere vigtigt?

Skulde Deres egen og Deres Børns Fremtid ikke være Eftertanke værd?

Staar det Dem endnu ikke klart, at det intet nytter Dem ved ihærdigt Arbejde at samle til Dem og Deres, saalænge De er med til at opretholde et politisk System, der bygger paa Skatterov og Bedrag?

Naar De har læst dette Flyveblad,

skal De ikke lægge det til Side og tænke: »Det kan være meget godt, men det hjælper bare ikke.« —

De skal tage Dem sammen og sætte Dem ind i Politik.

Kun naar den enkelte for Alvor søger ind til de politiske Spørgsmaals Kærne, kan Folket styre selv. —

Det Folk, der bestaar af Individier, der blindt lader sig lede, fortjener kun middelmaadige eller brutale Førere. Et saadant Folk ender i Slavelænker.

Klip nedenstaaende Seddel ud og indsendt den til Retsforbundets Aarhus-Sekretariat, Otto Rudsgade 100, Aarhus.

Undertegnede udbeder sig nærmere Oplysninger om *Retsstaten*.

Navn

Stilling Tilf.

Adresse

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk